

Hei, Steven!

Tutkin vastausta kysymykseen "*Mitä Jeesus tarkoitti, kun hän sanoi 'ennen kuin Abraham oli, olen minä!'*" sivulta

<http://bibleq.info/answer/447/>

Tämä artikkeli on nyt suomennettuna osoitteessa <http://www.inri.fi/jumala/Johannes-8.58.pdf>.

Minun on sanottava, että tämä selitys on hieman liian monimutkainen minulle ja vielä paljon monimutkaisempi lukijoilleni. Kirjoitan useimmiten ihmisille, jotka eivät ole oppineita eivätkä koulutettuja tutkijoita (sama pätee minuun). He eivät ole siten kykeneviä käyttämään työläitä Raamatun tutkimisen apuohjelmia ja monimutkaisia selitysteoksia. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tuohon kysymykseen vastannut henkilö on saanut kiinni perustavan totuuden tästä välikohtauksesta, jossa Herra Jeesus ja juutalaiset keskusteleivat ja väittelevät asioista.

Tahtoisin joka tapauksessa tarjota lukijoilleni helpommin ymmärrettävän vastauksen erityisesti tähän kysymykseen. Olen ajatellut näitä muutamaa jaetta jo aiemmin, ja olen ehkä löytänyt vastauksen, joka on lähellä antamasi linkin takana olevan sivun vastausta. En ole silti vielä aivan sataprosenttisen varma siitä, olenko jättänyt jotakin olennaista pois vastauksestani, tai olenko mennyt joissakin kohdissa harhaan. Elikkä jos voisit auttaa minua tämän pitkän kirjoitukseni kanssa, niin arvostaisin sitä suuresti. (Sinähän kirjoitit aiemmin: "Olen käytettävissäsi millä tahansa pienelläkin tavalla kuin vain voin).

Olen kirjoittanut joitakin ajatuksiani ylös englanniksi. Tahtoisin kirjoittaa niistä myöhemmin jotakin kotisivulleni. Jos sinulla on mahdollisuus ja aikaa lukea tämä kirje kerran lävitse, ja antaa siitä palautetta, niin olisin mielissäni ja toivottavasti myös siunattu. Yritän pitää tämän asian selvänä ja yksinkertaisena.

Käytän Blue Letter Bible sivustoa apunani (joidenkin muiden Raamatun tutkimisen työkalujen ohella)

<http://www.blueletterbible.org/Bible.cfm?b=Jhn&c=8&v=56&t=KJV#conc/56>

Joten tässä sitä mennään!

Olen sitä mieltä, että meidän on syytä tutkia tätä välikohtausta laajemmassa asiayhteydessä, sanotaan vähintäänkin jakeet Joh, 8:12-59. Tai ainakin minä koetin pohtia Herran sanojen merkitystä tässä jaksossa aiemmin tällä tavalla ennen kuin luin vastauksen antamasi linkin takaa.

Huomasin seuraavaa:

Jeesuksen mukaan, kun Abraham "*iloitsi nähdessään minun päiväni*" (j.56), täytyy sen tarkoittaa sitä, että *hän näki jotakin sellaista, mitä ei ollut tapahtunut vielä hänen päivinään*. Hän *katsoi tulevaisuuteen*. Näin ollen Jeesus ei ajattele juutalaisten kanssa ollenkaan samaa rataa, kun he väittävät hänen nähneen isä Abrahamin *menneisyydessä*. Meidän Herramme kertoo heille vain sen, että Abraham *odotti nähdäkseen "minun päiväni" koittavan tulevina päivinä*, ja (uskon kautta) hän tavallaan näkikin sen, ja iloitsi siitä.

Heprealaiskirjeen jakeessa 11:13 on samanlainen ajatus:

"He kaikki kuolivat uskossa, eivätkä saavuttaneet lupausta, mutta kun he olivat sen kaukana nähneet, ja tulleet vaikutetuiksi siitä, ja halanneet sitä, niin he tunnustivat olevansa muukalaisia ja pyhiinvaeltajia maan päällä." Hebr. 11:13)

Isien aikana eläneet uskovaiset katsoivat edesspäin olevaa *tulevaa maailmaa* uskon kautta, ja kun he näkivät kaukana olevan lupauksen, ei se tarkoita sitä, että he olivat jo saaneet sen. Vastaavalla tavalla Jeesus ei väitä, että Abraham näki jotakin ("minun päiväni") sellaista, joka oli todellisuutta hänen aikanaan, vaan että hän kurotti jotakin tulevaa kohti, ja se piti sisällään "*minun päiväni*", joka olit toteutuva vasta tulevaisuudessa.

Mitä "*minun päiväni*" tarkoittaa? Joissakin kommentaareissa on ehdotettu, että Abraham odotti Jumalan lupauksen täyttymistä (esimerkiksi lupaus jakeessa 1. Moos. 12:3 jne.). Tämä profetia voitaisiin nähdä eräänlaisena messias-profetiana Paavalin galatalais- ja roomalaiskirjeiden valossa ("Abrahamin siemen" on Kristus, jossa kaikki kansat ja sukukunnat tulevat siunatuiksi). Abraham luultavasti tiesi jo etukäteen Jumalan sanan lupauksen mukaan, että tuleva messias oli syntyvä hänestä. Jeesuksen sanat "minun päiväni" täytyy viitata siis häneen itseensä, joka on se tuleva kristus, josta Herra oli jo Abrahamille lupauksen antanut. "Minun päiväni" voisi olla "Herran päivä" tai sitten se viittaa yleisesti Messiaan tulemukseen ja elämään maan päällä. Jeesus sanoi toimintansa alussa, että "aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle...", mikä viitanee juuri Messiaan ilmestymiseen maan päällä kansansa Israelin keskellä. (vrt. Mark. 1:15)

Jeesus puhuu juutalaisille käsittäkseni siitä, että Messiaan oli määrä ilmestyä ennen kuin ylönousemus tapahtuisi: ennen kuin Abraham herätettäisiin ylös kuolleista. "*Minun päiväni*" voisi viitata mihin tahansa messiaan elämänvaiheeseen Herran syntymän ja taivaaseen astumisen välillä, tai sitten yleensä hänen ilmestymiseensä ja elämäänsä.

Joka tapauksessa, kun Jeesus sanoi "*Totisesti, totisesti, minä sanon sinulle, ennen kuin Abraham on tullut, olen minä*", hän voisi viitata siihen asiaan, että Abraham ei ollut noussut vielä ylös kuolleista, mutta on nouseva tulevaisuudessa, niin kuin on selitetty "Bible Questions Answered" nettisivulla.

Herran sanat "minä olen" voisivat tarkoittaa sitä, että Jeesus todisti jälleen kerran juutalaisille "olevansa Kristus, elävän Jumalan poika" (Ks. asiayhteys laajemmin, jj. 12-59, joissa juutalaiset ovat väitelleet Jeesuksen syntyperästä koko ajan). Sama asia tulee ilmi jakeista 28 ja 24, kun Jeesus sanoi: "*Jos te ette usko minua siksi, joka minä väitän olevani, niin te kuolette todellakin synneissänne!* (New International Versionin mukaan käännetty) (KR1938: "*Sen tähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne.*").

Jeesus kertoo juutalaisille, kuka hän on: hän on Kristus, ja hänen isänsä on kaikkivaltias Jumala. Tässä ei ole lainkaan viittausta Jeesuksen oletettuun edeltä olemiseen, tai siihen, että hän olisi väittänyt olevansa "minä olen, joka minä olen" (hepreasta käännetty Jumalaa tarkoittava nimi Vanhassa testamentissa, "*ehjee asher ehjee*", josta Jumalan nimi *Jahve* on mahdollisesti johdettu, 2. Moos. 3:14 – "Jahve" on verbin "ehjee" yksikön 3. persoonan taivutusmuoto: "hän on"). Jeesus lausuu yksinkertaisen toteamuksen, että hän "on ylhäältä" – eli että hän on siinnyt Pyhästä Hengestä, minkä vuoksi Jumala on hänen isänsä. Juutalaiset sitä vastoin ovat "alhaalta", eli "he ovat tästä maailmasta, mutta Jeesus ei ole tästä maailmasta" (Joh 8:23). Jeesus kiistää siis jyrkästi sen, että hänen äitinsä Maria olisi syyllistynyt aviorikokseen ja hän olisi aviorikoksesta syntynyt, ja että joku samarialainen mies olisi hänen isänsä. Kaikkeaa tätä juutalaiset pilkaten hänelle väittivät.

Sen jälkeen, kun Jeesus on toistuvasti todistanut juutalaisille sen, kuka hän on, hän sanoo lopulta heille:

"Jos ette usko minun olevan se, joka minä väitän olevani, niin te kuolette todellakin synneissänne." (Joh. 8:24)

Jos juutalaiset eivät uskoisi, että Jeesus on syntynyt [neitsyt Mariasta](#), ja että hänen isänsä oli Israelin Jumala, ja että hän olisi sen vuoksi Kristus, niin he olisivat todellakin kuolleet synneissään. (Olen myöhemmin kirjoittanut kirjoituksen [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#) jossa kyseenalaistan neitseestä syntymisen) Tässä ei ole mitään vaatimusta, jonka mukaan Jeesuksen seuraajien pitäisi tunnustaa todeksi jokin "katolinen oppi" Jumalasta, tai muuten me kuolisimme synneissämme ja joutuisimme iankaikkiseen vahinkoon viimeisellä tuomiolla. Ainoa, mitä Jeesus edellyttää meidän tämän kohdan perusteella todeksi tunnustavan, on se tosiasia, että Jeesus Kristus syntyi ihmiseksi [neitsyt Mariasta](#), ja että Jumala oli hänen isänsä, sillä hän oli siinnyt Pyhästä Hengestä (tai: "hän oli Pyhästä Hengestä"). (Matt 1:18-25; Luuk 1:26-37) Hän on juuri tästä syystä "Jumalan ainoa vaimosta syntynyt poika" (Joh. 3:16; Gal 4:1-6) ja sopii täydellisesti Jumalan virheettömäksi ja tahrattomaksi uhrilampaaksi maailman synnin sovituksi, sillä hän ei tehnyt koskaan syntiä ihmisenä ollessaan.

Näiden Jeesuksen sanojen perusteella ei ole oikein uhkailla kristittyjä iankaikkisella kirouksella ja kitumisella helvetin sammumattomassa tulella, jos he eivät tunnustaisi todeksi "sitä tai tätä uskontunnustusta, julkilausumaa tai oppia Jumalasta". Katolinen kirkko ja sen tyttäret ovat vainonneet Jeesuksen seuraajia vuosisatojen ajan pakottamalla meidät uskomaan kolmiyhteiseen jumalaan ja oppiin Kristuksesta, joka on uskomuksiemme vastainen, tai muuten tulisimme erotetuiksi kirkosta ja Jumala tuomitsisi meidät iankaikkisella kadotustuomiolla. ([Rooman keisari ja katolinen kirkko ovat säätäneet vuonna 529 lain, jonka mukaan antitrinitaarit tuli tappa](#)). Tapettuja, vangittuja, omaisuutensa kirkolle menettäneitä ryöstön uhreja, tai kodeistaan ja kansansa keskeltä pois ajettuja kristittyjä ei ole lohduttanut yhtään se, että me tiedämme, ettei sellaista helvetin tuomiota ole tuleva, kun he ovat joutuneet raakalaismaisen paavillisen inkvisition eteen.

Nyt, kun monet juutalaisista "uskoivat Kristukseen" kuultuaan tämän, jatkoi hän sanansa saarna, mutta tämä suututti heidät jälleen (Joh. 8:30ss.). He eivät sietäneet hänen sanojaan, sillä hän kertoi heille totuuden, jonka mukaan he olivat synnin orjia, vaikka olivatkin syntyperänsä puolesta "Abrahamin lapsia" (eivät kuitenkaan teoiltaan). Jeesus tiesi juutalaisten verenhimosta tilanteen kehittyessä eteenpäin, ja hän tiesi, että he tappaisivat hänet heti kun löytäisivät siihen jonkin tekosyn.

Niinpä kun Jeesus jatkoi juutalaisten nuhtelemista, alkoivat he häväistä häntä epähurskaalla tavalla. He väittivät hänen tulleen siitetyksi aviorikoksessa, ja että hänen isänsä oli samarialainen mies, ja että hänessä oli riivaaja (jj.41, 48). Tätä saattoi odottaa, sillä Herra oli hetkeä aikaisemmin sanonut, että he eivät olleet "Aabrahamin lapsia", eivätkä "Jumalan lapsia", vaan itsensä "paholaisen lapsia"!

Jeesus vastasi juutalaisten herjaukseen ja todisti jumalallisen syntyperänsä, ja sen, että hän on Kristus: Herra ei väittänyt sanallakaan sellaista, että hän olisi elänyt tai ollut olemassa ennen kuin sikisi pyhästä hengestä ja syntyi [neitsyt Mariasta](#). Jeesus selitti juutalaisille, että hän on Jumalan poika ja nuhteli heitä heidän pahoista teoistaan, joita myös heidän isänsä olivat tehneet. Hän sanoi, että he "ovat isästään, paholaisesta", eivätkä he voi todistaa hänelle syntiä, josta häntä ja hänen äitiään syyttivät (että hän olisi syntynyt synninteon seurauksena, jj. 39-46). Tässä kohdassa tilanne kärjistyy vakavaksi. Juutalaiset ovat raivoissaan ja hyökkäävät entistä häpeämättömämmin Jeesuksen kimppuun, ja sanovat, että hän on samarialainen, ja että hänessä asuu paholainen! (j. 48)

Jeesus torjuu nämä väärät syytökset ja lupaa pelastaa ne ihmiset iankaikkiselta kuolemalta, jotka pitävät hänen sanansa (j.51).

Tässä vaiheessa juutalaiset muuttuvat vielä äkäisemmiksi. He eivät voi sietää Jeesusta, koska hän näyttää väittävän itseään suuremmaksi kuin Aabraham on, Israelin isä, ja suuremmaksi kuin kukaan profetoista (j. 53). Hän väittää jopa voittavansa kuoleman, mikä ei voi olla mitään muuta kuin viittausta tulevaan kuolleiden ylösnousemukseen (jj. 51-53).

Uskoakseni tässä on avain raamatulliselle ymmärrykselle. Jeesus ja juutalaiset ovat väitelleet siitä, *"kenen juutalaiset sanovat Jeesuksen olleen"*, ja *"kuka Jeesus sanoo olevansa!"* Sitten Jeesus ennustaa, että hän on voittava kuoleman ja hän on se Israelin Pyhä, Messias, jota juutalaiset ovat odottaneet, ja että hän on suurempi kuin kaikki profetat ja jopa suurempi kuin Israelin isä, Aabraham! *"Minun päiväni"* oli nyt käynyt toteen! Jeesus "ON" Israelin Pyhä, ja hän "ON" juuri NYT siinä heidän edessään! Kristus sanoo:

"Totisesti, totisesti, minä sanon teille, ennen kuin Aabraham on tullut, MINÄ OLEN!"
(Joh. 8:58)

"Minä olen" tarkoittaa sitä, että Jeesus "ON" Kristus, jonka oli määrä ilmoittaa itsensä Israelille ENNEN kuin Aabraham *oli nouseva ylös*, ja tietysti ENNEN kuin hänen oli määrä *ilmestyä* Israelin kansan eteen, juutalaisten eteen! Joten, Jeesus ON (Messias), eikä isä Aabraham *ole vielä edes tullut*?!

Juutalaiset vihastuivat silmittömästi kuullessaan Herran sanovan tämän. He raivostuivat ja yrittivät heittää häntä kivillä tappaakseen hänet. (jj.37, 40) Tämä johtui siitä, että Jeesus kertoi heille olevansa Kristus, ja että Aabrahamin täytyisi tietysti olla hänelle alamainen, kun hän nousisi ylös messiaanisenä aikana tai sen jälkeen. Jeesus väitti siis juutalaisille, että "hän on suurempi kuin 'heidän isänsä Aabraham' ja myös suurempi kuin kukaan profetoista!" (j.53)

Niin, mitä mieltä olet tästä "vastauksesta", Steven?

LIITE (SUOMENKIELISIÄ LUKIJOITA VARTEN)

Kreikankielisessä Raamatussa verbi "[ginomai](#)" on aikamuodossa [toinen aoristi](#) jakeessa 58. Blue Letter Bible kertoo siitä seuraavaa:

Toinen "aoristi" muoto on merkitykseltään ja käännokseltään saman kuin tavallinen "ensimmäinen" aoristi. Ainoa ero on siinä, miten sanat kirjoitetaan kreikaksi, eikä sillä ole mitään vaikutusta suomenkieliseen käännokseen.

*Aoristi muodolla kuvataan tyypillisesti hetkittäistä tapahtumaa; se tarkoittaa sitä, että **verbillä ei ajatella olevan kiinteää viittausta menneeseen, nykyiseen tai tulevaan aikaan.** Suomenkielessä ei ole suoraan tai selvästi tätä vastaavaa aikamuotoa, vaikka se on yleensä käännetty yksinkertaisesti menneellä aikamuodolla useimmissa käännoksissä.*

Kielitieteilijät ovat jakaneet aoristi-muodon kuvaamat tapahtumat moneen eri luokkaan. Yleisin näistä sisältää ajatuksen tapahtumasta, joka on alkanut tietyllä hetkellä ("initiaalinen aoristi"), tai on päättynyt tietyllä hetkenä ("kumulatiivinen

aoristi"), tai joka tapahtuu jonakin tiettyinä hetkenä ("puntuaalinen aoristi"). Muut luokitukset löytyvät kreikankielen kielioppia käsittelevistä teoksista.

Suomenkielisen lukijan ei tarvitse puuttua useimpiin näihin hienompiin kohtiin koskien aoristi-muotoa, sillä niitä ei voi useimmissa tapauksissa kääntää tarkasti suomenkieliseen käännökseen, ja ne ovat vain hienompia kreikankielen selityksen yksityiskohtia. Yleisen käännöstävän mukainen aoristin kääntäminen yksinkertaisesti suomenkielen menneeseen aikamuotoon pitäisi olla riittävä useimmissa tapauksissa.

Nyt, mitä siihen tulee, mitä Jeesus sanoi juutalaisille jakeessa 58, niin sen ei tarvitse välttämättä olla missään tekemisessä sen kanssa, mitä tapahtui *menneisyydessä*. Sen sijaan Kristus on voinut puhua edeltäkäs in *tulevasta* ruumiin ylösnousemuksesta, niin kuin ehdotettiin vastauksessa kysymykseen, "Mitä Jeesus tarkoitti, kun sanoi 'ennen kuin Abraham oli, minä olen'?"

Verbi "[ginomai](#)" voidaan suomentaa sanoilla "nousta ylös, ilmestyä historiassa, ilmestyä näyttämölle: julkisesti esiintyvistä ihmisistä" tai "tulla olemassaoloon". Joten tämä kohta ei tue kovinkaan vahvasti johtopäätöstä, jonka mukaan Herra kuvailisi tässä edeltä olemistaan tai jumaluuttaan; tai että hän olisi "tosiolevainen" (Jumala), jonka nimi mainitaan jakeessa 2. Moos. 3:14

SELITYS PÄÄTTYÄ TÄHÄN

Niin kuin tiedämme, Steven, Jeesus ei voinut puhua edeltä olemisestaan, mutta näemme kirjoituksista, että enkeleitä on kutsuttu nimillä "Jahve" ja "Elohim" (2. Moos. 13:21 = 14:19)¹, joten Vanhassa testamentissa voi olla ennustuksia Herrasta Jeesuksesta, jotka puhuvat hänestä "Jahvena" ja "Elohimina". Sellaisia ennustuksia on esimerkiksi Jesajan kirjassa (40:1-11, 42:1-8, 53:1-12, cf. Mark 1:1-15, Luke 4:17-22, Acts 13:47). Me saamme selville, mitä nämä sanat ja lauseet kussakin kohdassa tarkoittavat, vain siten, että katsomme asiayhteyttä ja meillä on kokonaisvaltainen ymmärrys kirjoituksista yhtenä kokonaisuutena.

Enkeli, joka "puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin", sanoi nimekseen "*ehjee asher ehjee*" – "*minä olen, joka minä olen*" – joka on kaikkivaltiaan Jumalan nimi Raamatussa (2. Moos. 3:1-14). Me näemme tästä, että enkeli voi puhua ja toimia *Isän nimessä* eli käyttää *Jumalan nimeä* itsestään, ja häntä sanotaan yleisesti "Jumalaksi" (elohim) Raamatussa. Samoin on Jeesuksen laita, joka on *Jumalan ainoa syntynyt poika* (Joh. 5:43, 10:25). Sekä *enkelit* että *ihmisen poika* ilmestyvät, puhuvat ja toimivat *Isän nimessä*, koska molemmat ovat *Jumalan lähettämiä sanansaattajia*. Heillä on Isältä saatu *valta* (kreikaksi [eksuusia](#)) edustaa häntä, ikään kuin hän olisi itse läsnä. Mutta tämä ei varmastikaan tarkoita sitä, että he ovat "Jumalia" sillä tavalla kuin "*Jahve on Jumala*".

Joten, vaikka Jeesus Kristus on *esitetty "Jahvena"* kirjoituksissa, se ei tarkoita sitä, että hän olisi "Jumala". Se tarkoittaa sitä, että hän on *Isänsä sanansaattaja*, ja sellaisena, hänellä on oikeus toimia hänen nimessään ikään kuin hän olisi itse Jumala; hän voi tehdä mitä tahansa Isä tekisi, ja hän voi sanoa mitä tahansa Isä sanoisi, jne. Mutta *hän EI ole Jahve*, Isä, tai hänen vertaisensa, sillä hän on *Jahven poika: Jumalan poika ja ihminen yhtä aikaa, mutta ei Jumala, sellainen kuin Isä on Jumalana*. Jeesuksen väittäminen sellaiseksi Jumalaksi kuin Isä on, on samanlaista jumalanpilkkua, johon juutalaiset syyllistyivät (Joh 10:24-39), ja jota vastaan Herra puolustautui sanomalla, että "laissa" (Psalmissa 82) on sanottu Israelin tuomareita "jumaliksi", vaikka nämä olivat ihmisiä. Ainoa, mitä Jeesus tunnusti, on se, että hän on "Jumalan poika". Kristus ei sanonut itseään koskaan Jumalaksi eikä tehnyt itsestään Isän vertaista Jumalaa, vaikka lähes koko kristikunta syyllistyy siihen syntyin tänä päivänä ja on tehnyt sitä jo liki kahden tuhannen vuoden ajan.

En tiedä, miten hyvin olet perillä näistä asioista, Steven. Luulen, että sinun täytyy tietää paljon enemmän kuin minä tiedän. Kuitenkin, tahdon kertoa sinulle, että olen ollut muutama vuosi sitten kirjeenvaihdossa kahden juutalaisen Raamattuoppineen kanssa, tosin vain lyhyen aikaa. He olivat molemmat panneet turvansa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen. Toinen oli *trinitaari*, mutta toinen oli jonkin sortin *unitaari* – en puhunut hänen kanssaan paljon tästä aiheesta. Mutta se trinitaarinen "rabbi" ohjasi minua tuntemaan hepreankielistä Raamattua. Hän kertoi minulle *Jumalasta* ja *jumalista* käytetyistä sanoista, ja Vanhan testamentin *enkeleistä*; verbien aikamuodoista ja substantiivien sanamuodoista. Tämän tuloksena kirjoitin yhden [tutkielman](#), jossa puolustin sellaista tulkintaa, joka sijoittuu *kristologialtaan* jonnekin *areiolaisuuden* ja *trinitaaristen uskomusten* välimaastoon. Se tutkielma on minulla edelleen kotisivullani, mutta olen tehnyt siihen joitakin muutoksia, nyt kun olen asioita uudelleen tarkistellut.

On yllättävää, että en ole tavannut kovin monia [socinolaisia](#) kristittyjä ennen kuin löysin tutkielmasi vertauksesta koskien [rikasta miestä ja Lasarusta](#). Kohtasin kaksi tai kolme heistä muutama vuosi sitten keskustelufoorumilla Suomessa, mutta minun on täytynyt olla liian ylpeä siihen aikaan, koska en voinut arvostaa heitä vähääkään, enkä kyennyt panemaan uskomuksiani koetteelle silloin. On huomattavaa vielä myös se, että en ole edes uskaltanut ajatella meidän Herraamme Jeesusta ihmisenä ennen tätä kovin paljon! Olen pelännyt liiaksi tehdäkseni niin, mutta nyt kun ole vapaa peloista (koskien viimeistä tuomiota ja seurakunnasta erotetuksi tulemista), olen alkanut nähdä hyvin selvästi. (Raamatun kaikki kirjoitukset avautuvat nyt järkevällä tavalla). Ehkäpä tämä on sitä, josta apostoli puhuu:

"Rakkaudessa ei ole pelkoa; sillä täydellinen rakkaus on karkottanut pelon, sillä pelossa on tuomion pelkoa. Mutta se, joka pelkää, ei ole tullut vielä täydelliseksi rakkaudessa." (1Joh. 4:18)

Yours in Him
Petteri Haipola

LISÄYS 4.2.2018

Viimeaikaisten tutkimusteni perusteella on myös mahdollista, että jakeet Joh 8:56-58 ovat katolisten isien tekemä [myöhempi lisäys](#) eivätkä ne kuuluneet alkuperäiseen apostolin sanelemaan tai kirjoittamaan evankeliumiin. Samanlaisia lisäyksiä ovat mm. jakeet 15:1-17:26, 8:56-58, 13:2-4, 6:62 ja 21. luku kokonaisuudessaan (alkuperäinen evankeliumi loppuu apostolin päätössanoihiin Joh 20:30-21).

¹ Raamatussa on sanottu Jumalaksi ja Jahveksi (joka on Jumalan nimi) myös enkeleitä ja ihmisiä, ei vain Isää Jumalaa (huomaa, että pyhää henkeä ei ole koskaan sanottu suoraan Jumalaksi eikä kaikkivaltiaaksi, eikä siitä ole käytetty sellaista Jumalan erisnimeä kuten "Jahve"). Se enkeli, joka ilmestyi palavassa pensaassa Moosekselle ja puhui hänelle, sanoi omaksi nimekseen "Jahve" ja sitä enkeliä, joka johdatti Israelia erämaassa, kutsutaan myös Jahveksi: molempia on kutsuttu myös yleisnimellä "elohim" eli "Jumala". (2Moos 3:1-14; 13:21; 14:19; 23:20-23; Tuom 2:1-4; Apt 7:30, 38, 53) "Jumala", joka paini Jaakobin kanssa, oli Herran enkeli (nimeltään "Jahve tsa'vaot" eli "Herra Sebaot", 1Moos 32:24-30; Hoos 12:3-6), samoin kuin ne enkelit tai se enkeli, joka ilmestyi Aabrahamille (nimeltään "Jahve", 1Moos 18), Haagarille, ("Ja hän sanoi häntä puhutelleen Jahven nimeksi 'Jumala, joka näkee minut'," 1Moos 16:7-13) Baalakille ("Jahve", 4Moos 22:9-35), Gideonille ("Jahve", Tuom 6:11-23) ja Maanoahille sekä hänen vaimolleen ("Jahve", Tuom 13). On myös muita kohtia, joissa voidaan tulkita enkelistä käytetyn nimeä "Jahve" ja "elohim" (Jumala), vaikka kyse ei ole itsestään "Isästä Jumalasta" vaan hänen lähettämästään enkelistä. (esim. 1Aik. 21; Sak 3)

Näistä kohdista käy ilmi, että Jumala on antanut enkeleilleen luvan käyttää itsestään hänen nimeään "Jahve" ja esiintyä siinä nimessä tai sen nimisenä. Tämä johtuu siitä, että Jumala on antanut näille enkeleilleen vallan esiintyä hänen sijaisenaan ja lähettinään maan päällä, ikään kuin itse Isä olisi puhumassa ja tekisi ne teot, joita enkelit tekevät hänen nimessään. Samalla tavalla voidaan ymmärtää Jeesuksen esiintyminen Isän nimessä: Isä antoi pojalleen kaiken vallan ja voiman puhua ja tehdä tekoja hänen nimessään, ikään kuin Isä itse olisi puhunut ja tehnyt ne teot, jotka Jeesus teki. Tämä käy ilmi erityisesti Johanneksen evankeliumista. (Joh 5:14-36; 7:24-39; 12:44-50; 14:9-11) Huomaa, että Jeesus ei väittänyt koskaan olevansa samanlainen Jumala kuin Isä on: että hän olisi ollut luomassa tätä maailmaa ja olisi kaikkivaltias. Jeesuksen pre-eksistenssiinkin viittaavat kohdat ovat hyvin kyseenalaisia ja ne voidaan selittää toisella tavalla kuin kolminaisuusopissa tehdään.

Jeesus on ollut pre-eksistenttinen vain Jumalan aivoituksissa, mielessä ja suunnitelmissa, hänen sananaan ja viisautenaan, joka odotti täyttymystään. Kun Jeesus sikisi pyhästä hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta, "tuli Jumalan sana lihaksi", mikä tarkoittaa sitä, että Jumalan suunnitelma ja lupaus tulevasta messiaasta toteutui. Huomaa, että Raamatussa ei sanota yhdessäkään kohdassa suoraan sitä, että "Jumala tuli lihaksi". Koska "Jumalan sana" ja "Jumalan viisautus" eivät ole Vanhassa testamentissa itsenäisiä persoonia, jotka ajattelevat, puhuvat ja toimivat itsenäisesti, vaikka ne on kuvattu ikään kuin persoonina, ei Jeesustakaan tulisi pitää pre-eksistenttisenä persoonana, henkilönä tai jumalolentona tai Jumalana, joka on elänyt ja ollut olemassa ennen syntymistään ihmiseksi. (Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:1-36; Jer 10:12; 50:15; vrt. Joh 1:1ss. ja 1Moos 1ss.)